

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 483/2016
06.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Марине Говедарица, Слађане Накић-Момировић и Миломира Николића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца С.Ђ. из К., чији је пуномоћник З.П., адвокат из К., против туженог П.з.т. Т.С. АД Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1120/14 од 24.04.2015. године, у седници одржаној 06.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1120/14 од 24.04.2015. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1120/14 од 24.04.2015. године и Првог основног суда у Београду П1 3890/12 од 22.11.2013. године и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3890/12 од 22.11.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име одређених видова нематеријалне штете исплати износе ближе описане у том делу изреке и да му накнади трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1120/14 од 24.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је нашао да су испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначења судске праксе и тумачења права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог по уговору о раду 28.11.2008. године обављао је послове ТТ механичара у разделнику са описом послова ближе наведеном у нижестепеним пресудама. По извршеном радном задатку 18.02.2011. године око 19,00 часова тужилац је са запосленим Н.А. (сведоком у овом предмету) изашао из објекта туженог АТЦ Е. у ... улици у К. у ком је са сведоком обављао рад. Н.А. је испао кључ од улазних

врата објекта који су били дужни да закључају. Кључ је упао у технички отвор – шахт испред улазних врата у објекат. У намери да изваде кључ тужилац и сведок су самоиницијативно, без консултација са надлежним органом туженог, уклонили металну решетку са шахта, тужилац је стао на платформу од армираног стакла која је била прекривена лишћем, а која је покривала половину шахта, платформа је пукла и тужилац је упао у шахт дубине од око 170цм. Том приликом тужилац је задобио повреде ближе описане у нижестепеним пресудама због чега је животна активност тужиоца умањена за 25%. У моменту повређивања трпео је страх у интензитету и дужини ближе описаној у нижестепеним пресудама.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да је узрок штете радња оштећеног и да не постоји основ, одговорност туженог послодавца за штету коју тужилац трпи, због чега су одбили захтев тужиоца. По оцени нижестепених судова до повреде тужиоца дошло је услед непредвидивих околности које су изван контроле послодавца, самовласним предузимањем радње од стране оштећеног који је уклонио металну решетку којом је обезбеђен шахт, а потом у намери да уђе у шахт стао на платформу шахта од армираног стакла које је покривало половину отвора шахта. Како претходно није обавестио надлежни орган о радњама које ће предузети и како штета коју оштећени трпи није у вези са опасном делатношћу којом се бави тужени, то је повреда коју је том приликом тужилац задобио последица његовог непажљивог понашања које искључује одговорност туженог као послодавца.

Становиште нижестепених судова није правилно.

По члану 164. Закона о раду ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом.

Према члану 174. ЗОО за штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави.

Рад односно, односно радно место подразумева долазак и одлазак с посла и цео простор одређеног предузећа у коме радник борави за време радног времена без обзира да ли у том простору тренутно извршава радни задатак, користи паузу или се налази у доласку или одласку са свог радног места.

У конкретном случају, тужилац се повредио одлазећи са посла тако што је покушао да дохвати кључ који је упао у шахт. Пошто се објекат морао закључати пре напуштања, то су тужилац и његов колега морали стићи до кључа. Да би дохватили кључ предузели су радњу која је довела до повреде тужиоца. На овај начин, тужилац је по оцени Врховног касационог суда претрпео повреду у вези са радом. Поред тога, тужени одговара и на основу члана 174. ЗОО јер се шахт налазио испред његовог објекта, због чега се он сматра имаоцем шахте (опасне ствари). Околности везане за предузимање радње дохватања кључа и повређивања тужиоца могу утицати на утврђивање доприноса тужиоца у настанку штете, али не могу искључити одговорност туженог предузећа да ову штету накнади.

У поновном поступку, нижестепени судови ће имати у виду примедбе из овог решења и утврдити евентуално постојање доприноса тужиоца у настанку штете што ће узети у обзир приликом одмеравања њене висине.

На основу члана 416. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**